

همه آزاد خواهند بود تا بدون محدودیت از روستا به شهر، از یک ایالت به ایالت دیگر و از آفریقای جنوبی به خارج مسافرت نمایند. قوانین عبور، بروانه عبور و تمام دیگر قوانینی که این آزادیها را محدود نمایند ملغي خواهند گردید.

کار تامین خواهد بود!

همه آناییکه کار میکنند آزاد خواهند بود تا اتحادیه درست کنند، مستولین خود را انتخاب نمایند، و با کارفرمایشان قرارداد مزد بینند. دولت حق و وظیفه همه را برای کارکردن و استفاده از مزایای کامل پهکاری برسمیت خواهد شناخت.

مردان وزنان از همه نزدیک مزدبرابر در قبال کاربرابر دریافت خواهند کرد.
۴. ساعت کار در هفته، یک حداقل مزد سراسری، مرخصی سالیانه و مرخصی استعلامی با حقوق برای همه کارگران، مرخصی بارداری با پرداخت مزد کامل برای مادران کارکن خواهد بود.
معدنجیان، کارگران خانگی، کارگران مزارع و مستخدمین دولتی حقوق یکسانی با کارگران دیگر خواهند داشت.
کار کودکان، احواله کارهای متعدد به یکنفر، پرداخت مزد بصورت جنس و کار کنتراتی ملغی خواهند شد.

دروازه های آموزش و فرهنگ باز خواهند شد!

حکومت، جهت پیشبرد حیات فرهنگی ما، استعدادهای ملی را کشف

کرده، رشد داده و تشویق خواهد نمود.
تمام گنجینه های فرهنگ بشری، از طریق مبادله آزاد کتابها، عقاید و
تماس با سرمایه های دیگر در دسترس همه قرار خواهد گرفت.
هدف آموزش این خواهد بود که به جوانان دوست داشتن مردم و
فرهنگشان، احترام به اخوت انسانی، آزادی و صلح را یاد بدد.
تحصیلات برای همه کودکان رایگان، اجباری، سراسری و یکسان خواهد
بود.

تحصیلات بالاتر و تربیت فنی، از طریق اعطاء کمک هزینه و بورس های
دولتی بر اساس شایستگی، برای همه ممکن خواهد شد.
به همین‌روزه بزرگسالان از طریق یک برنامه آموزش توده‌ای دولتی یا همان
داده خواهد شد.

ملمان همه حقوق شهروندان دیگر را خواهند داشت.
جدایی [براساس - م] ردی در حیات فرهنگی، ورزش و آموزش ملتفی
خواهد شد.

مسکن، امنیت و آسایش خواهد بود!

همه مردم حق خواهند داشت که هر کجا مایل باشند زندگی کنند، مسکن
مناسب داشته و خانواده خود را در امنیت و آسایش بار آورند.
فضای مسکونی استفاده نشده در اختیار مردم فرار خواهد گرفت.
اجاره بها و قیمتها کاهش خواهد پافت، غذا فراوان، و هیچکس گرسنه
خواهد ماند.

یک برنامه بهداشتی پیشگیرانه توسط دولت به اجرا درخواهد آمد.
مراقبت پزشکی و بیمارستان رایگان برای همه، و مراقبت ویژه از مادران

و کودکان کم سن تامین خواهد گردید.
زاغه‌ها خراب شده و محلات مسکونی جدید که همگی دارای وسائل نقلیه، جاده، یرق، زمین بازی، شیرخوارگاه و مراکز تجمع باشند ساخته خواهند شد.

سالمندان، کودکان بی سرپرست، از کار افتادگان، و بیماران تحت مراقبت دولت قرار خواهند گرفت.
استراحت، تفریح، و تجدید قوا حق همه خواهد بود.
مناطق و محلات زندگی محصوراز بین رفته و قوانینی که باعث چدایی خانواده‌ها می‌شوند ملغی خواهند گردید.

صلح و دوستی خواهد بود!

آفریقای جنوبی یک کشور کاملاً مستقل خواهد بود که به حقوق و حق حاکمیت مل دیگر احترام می‌گذارد.
آفریقای جنوبی تلاش خواهد نمود تا صلح جهانی تامین شود و تمام مفادلات بین‌المللی از طریق مذاکره و نه چنگ فیصله یابند.
صلح و دوستی بین همه مردم ما از طریق تامین حقوق، فرصت‌ها و موقعیت برابر برای همه نضمین خواهد شد.
مردم کشورهای تحت‌الحمایه – یاسوتولند، بچوانالند و سوازیلند* آزاد خواهند بود تا در مورد آینده شان خود تصمیم بگیرند.
حق استقلال و حاکمیت همه خلفهای آفریقا برسیخت شناخته شده و اساس

* هر سه کشور تحت نامهای سوتلو، یوتساوازا و سوازیلند پتریتیب در سالهای ۱۹۶۸ و ۱۹۷۰ استقلال گرفتند...م

همکاریهای نزدیک فرار خواهد گرفت.
حال بگذار همه آنها یکه مردم و کشور خودشان را دوست دارد مانند
ما نداشتم که: “ما برای این آزادیها دوستادوش هم، در تمام طول زندگیمان،
تا وقتی آزادیمان را بدست آوریم، مبارزه خواهیم نمودی”

بیانیه مردم آزانیا

در دومین اجلاس مجمع ملی، که در ۲۱ و ۲۲ زوئن ۱۹۸۴ در سالن پاتودار در لفاسیا، زوهانسیورک برگزار گردید، بیانیه مردم آزانیا به تصویب رسید. این برنامه، که سازمانهای متعلق به مجمع ملی را با هم متعدد میکند، اولین سنده است که مبارزه برای رهایی ملی در آفریقای جنوبی را در یک مسیر سوسیالیستی قرار میدهد. بر عکس همه دیگر التلافهای سازمانهای [مردم - م] تحت ستم در داخل کشور، این بیانیه خواستها و مناقع طبقه کارگر را بر یک پایه اصولی در صفت مقدم مبارزه قرار میدهد.

با ملاحظه دقیق رشد و توسعه صنعتی آفریقای جنوبی، رشد پرولتا ریای صنعتی و یاگرفتن یک جنبش کارگری نیرومند، رهبری [مجمع ملی - م] تلاش نموده است که فاصله بین آکاهی تودها و یک برنامه حداقل سوسیالیستی را کاهش دهد.

بنابراین بیانیه برنامه‌ای میشود برای هدایت تودهای کارگر در پیشبرد نقش تاریخی شان جهت پایان دادن به ستم و استثمار و برای هدایت [آنها - م] در یک جمهوری سوسیالیستی کارگری.

* * *

مبارزه ما برای رهایی ملی علیه آن نظام تاریخا تحول یافته نژادی و سرمایه‌داریست که مردم آزانیا را بخاطر منافع اقلیت کوچکی از جمعیت، بعضی سرمایه‌داران و متعددشان، کارگران سفید و بخشی اجتماعی طبقات

متوسط، دریند تگهداشته است. مبارزه علیه آپارتايد، بنابراین، چيزی غیر از نقطه حرکت ما برای فلاشهاي آزادیخواهانه‌ی ما نیست.

طبقه کارگر سیاه، ملهم از آگاهی انقلابی، نیروی محركه مبارزه ما برای تعیین سرنوشت ملی در یک آزانهای واحد است. تنها آنها میتوانند به این نظام، آنطور که هم اکنون وجود دارد، پایان بخشند چرا که تنها آنها مطلقاً هیچ چیز ندارند که از دست بدهند. آنها دنیاگی را در یک آزانهای دموکراتیک، ضدزادپرستی و سوسالیست بدمت خواهند آورد که در آن منافع کارگران از طریق کنترل کارگری بر ابزار تولید، توزیع و مبادله اولویت خواهد داشت. در جمهوری سوسالیستی آزانها زمین و هرچه که به آن تعلق دارد تماماً تحت مالکیت و کنترل مردم آزانها خواهد بود. استفاده از زمین و تمام ملحقات آن با هدف خاتمه دادن به هر نوع استثمار خواهد بود.

این وظیفه تاریخی طبقه کارگر سیاه و سازمانهای آنست که مردم تحت ستم را بمنظور پایان دادن به نظام ستم و استثمار توسط طبقه حاکمه سفید، پسیح نماید.

اصول ما

ییشبرد موقبیت آمیز مبارزه رهاییبخش ملی بستگی به پایهای محکم اصولی خواهد داشت تا ما با توجه به آنها تضمین نمائیم که مبارزه رهاییبخش، توسط "رهیان" خائن و فرصت طلب و نفوذ لیبرالیسم، بر علیه مردم ما برگردانده نشود. مهمترین این اصول عبارتند از:

ضدیت با تزادپرستی، امپریالیسم و جنسیت گرایی.

ضدیت با همکاری با طبقه حاکمه و تمام متعددین و ابزارهای سیاسی آن.

تشکیلات مستقل طبقه کارگر بری از نفوذ بورژوازی.

حقوق ما

مطابق این اصول حقوق زیر در آزادیا تامین خواهند شد:

حق اشتغال.

تامین تحصیلات رایگان و اجباری برای همه توسط دولت. هدف آموزش رها ساختن مردم آزادیا از تمام ستمها، استثمار و جهل خواهد بود.

تامین مسکن کافی و مناسب برای همه توسط دولت.

تامین رایگان خدمات بهداشتی، قانونی، پروردشی و سایر خدمات محلی که بطور مشتبه به احتیاجات مردم پاسخ دهند، توسط دولت.

تعهدات ما

بمنظور اینکه این حقوق مردم آزادیا تامین شوند ما تعهد میکنیم که خستگی تابذیر برای [تحقیق نکات زیر - م] مبازره نمائیم:

لغو تمام قوانین، نهادها و افکاری که در مورد مردم ما برواساس رنگ، جنسیت، دین، زبان، یا طبقه قبیعیض روا مودارند.

منضم کردن آشغالدانی پسری پانتوستانها به یک آزادیای واحد.

بوجود آوردن اتحادیه های کارگری که آنکه انقلابی کارگران را بالاخواهند برد.

توسعه یک فرهنگ ملی آکاه بر ارزشیای سوسیوالیستی.

www.KetabFarsi.Com

SOUTH AFRICAN CAPITALISM AND BLACK POLITICAL
OPPOSITION, MARTIN J.MURRY. (۱)

تمام آمارها و قوانین مربوط به مالکیت زمین از این منبع استخراج شده است.

THE APARTHEID HANDBOOK, ROGER OMOND. (۲)

MASTERS AND SERFS, ROSALYNDE AINSLIE. (۳)

(۴) هر جا منبع دیگری برای آمار مورد رجوع ارائه نمیشود این آمار از منبع
شماره ۲ فوق الذکر استخراج گردیده است.

AZANIAN PEOPLE'S REVOLUTIONARY PARTY, POLITICAL
PROGRAMME AND MANIFESTO. (۵)

WORLD DEVELOPMENT REPORT, 1986 (۶) از انتشارات بانک جهانی

(۷) رسانه (نشریه خبری کمیته خارج از کشور حزب کمونیست ایران) شماره ۲، شهریور ۱۳۶۴

BLACK AND GOLD, 1987. (۸)

AFRICAN REVIEW, 1983. (۹)

WORLD VIEW, 1983. (۱۰)

(۱۱) روزنامه انگلیسی کاردین - ۵ فوریه ۱۹۸۷

کارگران و آوارگاید در آفریقای جنوبی

- (۱۲) روزنامه انگلیسی کاردین - ۱۰ مارس ۱۹۸۷
INTERCONTINENTAL PRESS, 21-10-1985. (۱۳)
- AFRICAN CONTEMPORARY RECORD, 1984-1985. (۱۴)
- INTERNATIONAL VIEWPOINT, 6-4-1987. (۱۵)
- MARXISM TODAY, SEPTEMBER 1985. (۱۶)
- INTERCONTINENTAL PRESS, 13-1-1986. (۱۷)
- INTERNATIONAL SOCIALISM, SUMMER 1980. (۱۸)
- NEW LEFT REVIEW, NOEMBER-DECEMBER 1986. (۱۹)
- INTERNATIONAL VIEWPOINT, 30-9-1985. (۲۰)
- INTERCONTINENTAL PRESS, 4-3-1985. (۲۱)
- UNIONS IN SOUTH AFRICA IN THE 1980s, MCSHANE. (۲۲)
- NEWSWEEK, 27-7-1987. (۲۳)
- MANCHESTER GUARDIAN WEEKLY, 10-2-1985. (۲۴)

AFRICAN COMMUNIST, NO.103, 1985.

(۲۵)

(۲۶) گرایش کارگران مارکسیست MARXIST WORKERS' TENDENCY OF ANC.

این جریان یک گرایش چپ منشعب از ای.ان.سی. است. ما نتوانستیم به ادبیات و اسناد خود این جریان دست پیدا کنیم. اطلاعات زیر از اسناد حزب "کمونیست" آفریقای جنوبی کوفته شده و لذا باید با اختیاط بسیار زیاد آنها را مورد ملاحظه قرار داد. به نوشته آقای نیاووزا سالها پیش چهار نفر بنامهای مارتین لگاسیک (MARTIN LEGASSICK)، راب پترسون (ROB PETERSON)، دیوید همسون (DAVID HEMSON) و پائولا انسور (PAULA ENSOR) در لندن به ای.ان.سی. و کنفردراسیون ساکتو پیوستند. آنها بیشتر فعالیت خود را در ساکتو مرکز کرده و کنترل ارگان رسمی آن بنام "اتحاد کارگری" را در دست گرفتند. بقول نیاووزا برخی از فعالیین این جریان روش‌گرانی بودند که سالها پیش از آفریقای جنوبی خارج شده و در بریتانیا و آمریکا تحصیل کرده بودند. برخی دیگر از فعالیین کارگری بودند که در اعتصابات سال ۱۹۷۳ دوربان شرکت داشته و در بنیانگذاری اتحادیهای کارگران سیاهپوست نقش داشته‌اند. بازهم بقول همین نویسنده بعلت تباين نظرات این عده با سیاستهای حاکم بر جنپیش رهایی‌بخش (یعنی ای.ان.سی. و حزب "کمونیست" آفریقای جنوبی) مستولیتشان در ساکتو و ای.ان.سی. از آنها کرفته شد و از عضویت در این دو سازمان در سال ۱۹۷۹ تعلیق شدند. آنها در مقابل خود را تحت نام "گرایش کارگران مارکسیست کنگره ملی آفریقائی" سازمان داده و شروع به انتشار نشریه‌ای بنام "سنگر کارگران" نمودند. بعلاوه این جریان برنامه‌ای تحت عنوان "انقلاب سوسیالیستی آینده، آفریقای جنوبی" منتشر کرده است. کنفرانس مشورتی ای.ان.سی. در زوئن ۱۹۸۵ این گروه را بطور قطعی اخراج نمود. بخشانی

کارگران و آپارتاید در آفریقای جنوبی

از برنامه، این جریان که در ارگان نئوریک حزب "کمونیست" آفریقای جنوبی مورد نقد قرار گرفته به این قرار است.
در مورد ای. ان. سی. آنها می نویسند:

یک بررسی دقیق سیاستهای ارائه شده توسط رهبری ای. ان. سی. نشان میدهد که آنها بقدر کافی خصوصیات عینی انقلاب آفریقای جنوبی را درک نکرده و وظیفه سرنگونی بورژوازی را مطرح نمی نمایند.

در مورد حزب "کمونیست" آفریقای جنوبی نظرشان چنین است:

یک تأثیر عمده در این زمینه روش برخورد غلط رهبری حزب کمونیست آفریقای جنوبی است. برنامه حزب کمونیست که در سال ۱۹۶۲ تصویب شده و اکنون هم معتبر است نشان میدهد که در افکار رهبری حزب کمونیست ایدهای دو مرحله‌ای، علیرغم تمام تجربه، چقدر ریشه‌دار است.

و رهنمود آنها به اعضاء و بدنام تشکیلاتی حزب "کمونیست" از این قرار است:

رفتار عضو حزب کمونیست آفریقای جنوبی می بایست نظر رفقایشان را به این مسائل چلب کرده و موکدا از رهبری حزب بخواهند که در مورد آنها توضیح بدهند. تا حالا رهبری هیچ تعاملی به گست از تئوری دو مرحله‌ای از خود نشان نداده است. آنها محکم به سنتهای بهن‌الملوکی استالینیسم چسبیده‌اند.

این مسئله‌ایست که اعضاء بدن، حزب کمونیست آفریقای جنوبی روز بروز بیشتر مجبور خواهند بود با آن رو به رو شوند.

اینکه این جریان از انقلاب سوسیالیستی چه تعریفی دارد برای ما روش نیست، لقد آنها به تئوری دو مرحله‌ای انقلاب در آفریقای جنوبی ضرورتاً این جریان را در یک موضع پرولتاری در این زمینه فرار نمی‌دهد، با توجه به اشاراتی که در برخی از مقالات راجع به آفریقای جنوبی در مورد تروتسکیست بودن آن می‌شود لقد آنها را به حزب "کمونیست" و ای.ان.سی. باید با تأمل زیاد مورد بررسی قرار داد. اینطور شایع است که این جریان تحت تأثیر و حتی هدایت گرایش تروتسکیستی (MILITANT) در حزب کارگر بریتانیا است، نفس عضویت اولیه، آنها در ای.ان.سی.، اصرارشان براینکه بعنوان جناحی از ای.ان.سی. برسمیت شناخته شوند، توهشمن به احتمال تغییر ماهیت و سیاست ای.ان.سی. و حزب "کمونیست" آفریقای جنوبی (که در دو نقل قول فوق مشاهده می‌شود)، محدود کردن فعالیتشان به اتحادیه‌ای کارگری در آفریقای جنوبی احتمال وجود گرایش تروتسکیستی در این جریان را زیاد می‌کند. اینها جلوه‌هایی از سیاست دخول (ENTERISM) در سازمانهای رفرمیست و چپ سنتی و مشکل کردن خود بعنوان یک گرایش در درون این سازمانها هستند که جریان تروتسکیست (MILITANT) در بریتانیا سالهای است در رابطه با حزب بورژوازی "کارگر" بکار بسته و هزاران فعال جنبش کارگری را اسیر آن کرده است. اگر انقلاب سوسیالیستی مورد نظر این جریان همان استنباط تروتسکیستی از انقلاب سوسیالیستی، یعنی مالکیت دولتی بر ایزار تولید و توزیع، انحصار بازرگانی خارجی توسط دولت بعلاوه، قدری توجه به سازمان یافتن شوراهای باشد، این نظریات آنها را به یک نقد پرولتاری از ای.ان.سی.، حزب "کمونیست" آفریقای جنوبی و سرمایه‌داری این کشور نزدیک نمی‌کند.

کارگران و آپارتاید در آفریقای جنوبی

(۲۷) رسانه شماره ۳۶ (نشریه خبری کمیته خارج از کشور حزب کمونیست ایران)

INTERCONTINENTAL PRESS, 18-11-1987. (۲۸)

NEWSWEEK, 14-9-1987. (۲۹)

www.KetabFarsi.com

www.KetabFarsi.Com

www.KetabFarsi.com

برولتارها و بورژوازی هر آنکهای جنوبی در
کشاورزی ها به سازش و تسلیم کشاورزی یک
انقلاب ملی کارگری استند. جنبش ضدآپارتايد
و هم از فعل فعلی این انقلاب و کارگران و
زحمکشان سیاست نموده اصلی سرکه آن را
تشکیل می‌دهند.

بورژوازی بر آن است که از طرق سرکوب
کارگران و جنبش انتولانس، بهمراه اسلامیان در شکل
حاکمیت سپاه خود کل نظام سرمایه داری را از
گزند مبارزات طبقه کارگر می‌خوندند.

طبقه کارگر بهتر روزافزونی نشان می‌دهد که
 قادر و مایل است نظام سرمایه داری را به عنوان
منشاء و مسبب همه مصائب اجتماعی و از جمله
حاکمیت آپارتايد بازنشاند و صفوی خود را برای
بوجوشن این نظام آرایش دهد.